

**GYÖKÖSSY ENDRE:
A VITÉZ KISKAKAS**

Ringó, rengő tarajas,
Tarka tollú kiskakas.
A nagy udvart körüljárja,
Költögeti a napot,
Adjon Isten neki mára,
Kukorikú! Jó napot.
Kapirgál is néha-néha,
Kis bogár a drága préda.
Közbe-közbe meg-megáll,
Mint valami kiskirály.

Jobbra néz,
Balra néz.
S mit nem gondol hirtelen?
Nem jó dolog lesz belőle:
Az udvarról egy-kettőre
A tornácon fennterem.
Kukorikú, kukorikú!
Hajladoz a taraja,
Míntha csak a feje búbján
Piros rózsa ringana.

Földig érő nagy tükör
Csillog, villog a sarokban.
Meggillantja messziről,
Hamarosan mellé toppan.
Illegeti, billegeti derekát,
A tükörbe belelát.

Uramfia,
Ugyan, mi a' ?
Ringó, rengő tarajas,
Tarka tollú kiskakas.
Visszanéz rá a tükörből,
S egy-kettőre
Karma, csőre
Ijedtében harcra görbül.

Nézi, nézi a tükörben
Azt a másik kiskakast,
Ringó, rengő tarajast.
Összeüti sarkantyúját,
Már előre háborút lát.
Szárnya pattog,
Csőre csattog...
A fele se tréfa!
Jaj, mi lesz itt még ma?

Nekiugrik a tükörben
Berzenkedő kiskakasnak.

Tükör falán körme koppan,
Újra s újra összecsapnak.
Szedte-vette kis kakasa,
Ringó, rengő tarajasa.
Most már egyre mérgesebb.
Haj! Nem enged harci kedve,
Támad, csőrét neki szegve...
S a szörnyű baj megesett!

Hull a tükör darabokra,
Magszeppen a nagyvitéz.
Nincs már kedve a birokra,
Azt se tudja: hova néz.
Hiába is ámul, bámul,
Nem ért semmit a csodából:
Hogy hova tűnt az a másik
Ringó, rengő tarajas,
Tarka tollú kiskakas?
Csak azt érzi, hogy a győztes,
A dicső,
Mégis ő!

Kukoriku, kukoriku!
Hajladoz a taraja,
Míntha csak a feje búbján
Piros rózsa ringana.
Tyukicáknak elkotyogja
Hősi harcát a hamis...
Vendégségben arra jártam,
Mit tagadjam: megcsudáltam
A tükörrel viaskodó
Vitéz kakast magam is.
Szép kakas volt, hős kakas volt
Takaros volt, jó magas volt!

De a gazda sajnálta a tükröt
S örült a vendégnek:
A kiskakast megfogatta,
Forró vízzel locsoltatta,
S lekopasztott tarka-barka tollát
Eresztette szélnek.

Hej! Így járt a kiskakas,
Ringó, rengő tarajas.
Gazda s vendég öröme
Pirosra sült peccsenyéje,
Pompás volt - ebédre!
Eddig volt, igaz volt,
Vitéz egy kakas volt!

(1908/35.)